विमानैः संपतद्विश्व विविधेः समलंकृते । यक्चन्द्रार्कनन्तत्रतारागणनिषेविते ॥ ६०॥ मक्षि देवगन्धर्वयत्तरात्तसमेविते । ग्रायाते पत्तिसंघानां पत्तिराउिव सो प्रव्रज्ञत् ॥ ६१ ॥ कृतपुर्णिर्मकाभागैः स्वर्गविद्वरत्तंकृते । वक्ता क्ळामत्यतं सेविते चित्रभानुना ॥ ६२॥ पाण्डरारुणवर्णानि नीलमाञ्जिष्ठकानि च। कपिना कृष्यमाणानि मङ्ग्राणा चकाशिरे ॥ ६३॥ वज्ञाशनीनां संपाते वज्ञाशनिविभूषिते। वबाशनिनिपाताच पार्वकरुपशोभिते ॥ ६४॥ प्रविशनभुजालानि निष्यतंश्च पुनः पुनः। प्रच्छन्नश्च प्रकाशश्च चन्द्रमा इव लच्यते ॥ ६५॥ तत् तु भीमं क्नुमतो दृष्ट्वा कर्म सुडुष्करं। देवता ग्रभवंस्तुष्टाः सर्वे च परमर्षयः ॥ ६६॥ नागगन्थर्वि देतेयास्तत्रस्थास्तेन कर्मणा। काञ्चनस्य सुनाभस्य परितुष्टश्च वासवः ॥ ६०॥ इदं चोवाच वचनं खर्स्थासं दैवतैः सक् । मुनाभं पर्वतश्रेष्ठं स्वयमिन्द्रः सुरेश्वरः ॥ ६०॥ क्रिएयनाभ शैलेन्द्र परितुष्टो अस्मि ते भृशं। ग्रभयं ते प्रयच्छामि तिष्ठ सौम्य यवासुखं ॥ ६१ ॥